

Григорію, че не е вече папа; а пакъ Григорій проклялъ Хенриха и заповѣдалъ на Германскы-ты князове да си избержъ другъ императоръ. Ти по тѣмъ заповѣдъ намѣрили врѣмя, та казали Хенриху, че, ако ся не зговори съ папѣ, щѣтъ си избержъ другъ императоръ. Хенрихъ ся покорилъ. Въ 1077 г. всрѣдъ лютѣ зимѣ съ голѣмы мѣжы и неволи прѣминялъ прѣзъ Алпійскы-ты планины, дошълъ въ Италиѣ и падилъ прѣдъ нозѣ-тъ на Григорія у Каносѣ (стврѣдинѣ близу при Моденѣ), та го молилъ за прощѣ, и за да го упрости Григорій, приниженъ быде Хенрихъ, най-сильный отъ всѣхъ въ онова врѣмя владѣтели, да стои три дни на двора у Каносѣ босъ у скжсаны дрѣхы като единъ грѣшникъ, что ся кае.

Нѣ ако и да ся смирилъ до толкова, пакъ напусто было: Германци-ти си избрали другъ императоръ, а папа изново второй пѣтъ го проклялъ. Сега Хенрихъ видѣлъ, че въ това може ся излѣзе на край само съ оружїе; зато, откакъ побѣдилъ въ Германіѣ съперника си, ударилъ на Италиѣ и взялъ Римъ, а папа побѣгнулъ въ Салерно, гдѣ-то въ 1085 г. и умрѣлъ. Хенриху обаче было урысано да прѣтрыни още по-голѣмы страданія; противъ него ся двигили сынове-ти му. Най-малкый отъ тѣхъ Хенрихъ, прогласилъ ся за императоръ и съ измамъ заробилъ бащѣ си. Хенрихъ ако и да избѣгнулъ изъ оковы-ты на безчловѣчный си сынъ, нѣ уморенъ отъ жалость и старость умрѣлъ въ Литихъ. Хенрихъ IV ни у гроба си нѣмалъ мира: тѣло-то му два пѣти изровували и два пѣти заравяли, какво-то-да ся подсмѣвать и надъ мрѣтво-то му тѣло. Най-сѣтъ 1111 г. быде освободенъ отъ проклятіе-то, та го закопали въ Шпаерѣ. Обаче съ смрѣть-тъ на Хенриха IV и на Григорія VII не ся свршила распра-та измежду папѣ-тъ и императора. Урбанъ II, кой-то стѣпилъ на папскый прѣстолъ слѣдъ Григорія, ни най-малко неостанѣлъ отъ това, что